

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Cob/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717207827
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8717207827.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta v právnej veci žalobcu: U.. O. S., E.. XX.XX.XXXX, I. A. XXX/X, XXX XX S. I., zastúpeného JUDr. Mariánom Kollárom, advokátom, Mnoheľova 22, 058 01 Poprad, IČO: 31957285, proti žalovaným: 1/ U.. A. I., E.. XX.XX.XXXX, I. G. XXXX/XX, XXX XX Z., 2/ STAV - ING, spol. s r. o., Alžbetina 23, 058 01 Poprad, IČO: 31 715 290, obom zastúpeným Advokátskou kanceláriou Hovan a Hospúdky, s. r. o., so sídlom M. Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 47 233 419, o neplatnosť uznesení valného zhromaždenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 18Cb/64/2017-319 z 25.februára 2020 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaní 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti uznesení č. 1 - 9/2017 prijatých na valnom zhromaždení žalovaného 2/ dňa 24.04.2017. Súd prvej inštancie priznal žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že dňa 24.04. 2017 sa uskutočnilo valné zhromaždenie spoločnosti STAV - ING, spol. s r. o., na ktorom boli prijaté uznesenia č. 1 až 9. V čase konania uvedeného valného zhromaždenia bol konateľom a spoločníkom spoločnosti U.. O. S. a U.. A. I.. Žalobca podal žalobu ako spoločník spoločnosti na základe neoprávnenosti zvolaného valného zhromaždenia, pričom žaloba bola podaná voči U.. A. I.. Dňa 26.10.2018 bol podaný návrh na pripustenie do konania na strane žalovaného spoločnosť STAV - ING, spol. s r. o. Uznesením Okresného súdu Poprad, č. k. 18Cb/64/2017-188 zo dňa 15.01.2019 bola pripustená do konania na strane žalovaného spoločnosť STAV - ING, spol. s r. o. Žalovaný 1/ namietal uplynutie trojmesačnej prekluzívnej lehoty a nedostatok pasívnej legitímácie vzhľadom na dátum podania žaloby a rozhodnutie súdu o pripustení do konania žalovaného 2/.

3. Súd posúdil žalobu ako nedôvodnú a neopodstatnenú, nakoľko sa stotožnil s tvrdeniami žalovaného 1/, že žaloba bola podaná po uplynutí 3-mesačnej prekluzívnej lehoty spoločníkom - žalobcom, ktorý mal vedomosť o konaní valného zhromaždenia dňa 24.04.2017, keďže navrhol vysloviť neplatnosť jednotlivých uznesení, pričom vedel aj o počte prijatých uznesení. Žalobu mal podať žalobca voči spoločnosti, preto v predmetnom spore žalovaný Ing. Body nebol pasívne legitímovaný. Pasívne legitímovanou osobou môže byť len spoločnosť, ktorej valné zhromaždenie sa prijalo, a aktívne legitímovanými osobami sú len osoby určené v § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka. Súd vyslovil

názor, že podaním návrhu na pripustenie ďalšieho účastníka do konania v roku 2018 nemôže byť zahojená pasívna legitímácia žalovaného, keďže žalobca už dňa 17.07.2017 vedel o uvedenom valnom zhromaždení ako aj o tom, kto ho zvolával a čo obsahovalo - aké uznesenia boli prijaté na uvedenom valnom zhromaždení. Súd vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú pre nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného 1/ a uplynutie prekluzívnej 3-mesačnej lehoty. Skutočnosti, či bolo valné zhromaždenie riadne zvolané preto nepovažoval za rozhodujúce pre splnenie zákonných podmienok na vyhovieť žalobe. Zdôraznil, že žalobca si bol vedomý, že podáva žalobu v zmysle § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka, pričom táto bola podaná advokátom, ktorý ho zastupuje v konaní. Žalobu ako nedôvodnú preto v celosti zamietol. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie podporil poukazom na judikatúru zverejnenú v ZSR 4/1998, ZSP 7/2001.

4. Prvoinštančný súd predmet sporu právne posúdil podľa § 131 a § 129 ods. 1 Obchodného zákonníka a o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

5. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie žalobca. Odvolacie dôvody podriadiť pod ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP, teda namietal nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za nedostatočný, keďže súd sa vôbec nezaoberal obsahom predložených listinných dôkazov. Súd sa nevysporiadal so skutkovými tvrdeniami žalobcu, ktorý namietal, že nebolo dodržané ustanovenie § 129 ods. 1 Obchodného zákonníka o riadnom a včasnom doručení pozvánky na konanie valného zhromaždenia dňa 24.04.2017. Trval na tom, že konštitutívne žalovaný 1/ prestal byť konateľom a spoločníkom najneskôr k 30.11.2011, čo znamená, že ku dňu 24.04.2017 nebol zapísaný ako spoločník v obchodnom registri, čiže nemohol uskutočniť hlasovanie valného zhromaždenia, ako to vyplýva z čl. 10 bod 7 písm. b) a bod 8 spoločenskej zmluvy.

6. Odvolateľ nesúhlasil so záverom súdu, že žalovaný 1/ nebol pasívne legitimovaný v čase podania žaloby a pre uplynutie prekluzívnej trojmesačnej lehoty žalobu považoval za nedôvodnú. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za nepreskúmateľný aj z pohľadu, že súd síce poukázal na judikatúru, ale bez toho, aby konkrétne uviedol obsah jednotlivých rozhodnutí a označil ich číslom a súdom, ktorý ich publikoval. Namietal, že súd bez povšimnutia ponechal jeho tvrdenia vo vzťahu k subjektívne určenej lehote na uloženie zásielky na pošte v trvaní 5 dní, hoci takáto lehota nebola určená v spoločenskej zmluve obchodnej spoločnosti, ale išlo iba o snahu žalovaného 1/ znemožniť žalobcovi účasť na tomto valnom zhromaždení. Súd sa vôbec nezaoberal predloženými pozvánkami. V súvislosti s touto námietkou žalobca poukázal na jeho postup pri zvolávaní valného zhromaždenia žalovaného 2/, na rozdiel od valného zhromaždenia zvolaného žalovaným 1/ na 24.04.2017.

7. Porušenie práva na spravodlivý proces a princípu rovnosti procesných strán v konaní pred súdom vzhľadom žalobca v tom, že mu súd neumožnil reagovať na nepravdivé okolnosti právneho zástupcu žalovaných uvedené v záverečnej reči, teda odmietol mu doplniť záverečnú reč ako reakciu na prednes žalovaných. Preto doplnil záverečnú reč písomným podaním zo dňa 20.02.2020.

8. Žalobca zopakoval svoju argumentáciu uvádzanú v konaní pred súdom prvej inštancie, teda že žalovaný 1/ nebol oprávnenou osobou na zvolanie valného zhromaždenia konaného dňa 24.04.2017, keďže prestal byť spoločníkom a konateľom k 30.11.2011 a aj to, že žalovaný 1/ sa stal konštitutívne 50 %-ným spoločníkom aj konateľom k 01.02.2007, teda ku dňu právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 4Cob/39/2016-455 zo dňa 01.02.2017.

9. Nesplnenie povinnosti v zmysle čl. 9 bod 13 a 14 dodatku č. 4 k spoločenskej zmluve, teda nezaslanie kópie zápisnice z valného zhromaždenia žalobcovi, je podľa žalobcu dôvodom, prečo žalobcovi nezačala plynúť trojmesačná prekluzívna lehota od prijatia uznesenia valného zhromaždenia, ktoré sa uskutočnilo nezákonne, keďže nebolo riadne zvolané. Táto lehota podľa žalobcu nemohla začať plynúť ani odo dňa, keď sa dozvedel o zápisnici z valného zhromaždenia od svojho právneho zástupcu. Vyslovil názor, že začiatku plynutia prekluzívnej lehoty muselo predchádzať doručenie uznesení prijatých na valnom zhromaždení najneskôr do 06.05.2017. Aplikácia ustanovenia § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka tak v tomto prípade nie je možná, lebo ako oprávnená osoba sa bez doručenia prijatých uznesení valného zhromaždenia nemohol dozvedieť o ich obsahu. Nesplnenie tejto povinnosti žalovaného 1/ považoval

žalobca za rozporné s ustanovením § 135a Obchodného zákonníka. Keďže nemohlo dôjsť k začatiu plynutia prekluzívnej lehoty, tak nemohlo dôjsť ani k jej uplynutiu.

10. V závere odvolania poukázal žalobca na dlhotrvajúce súdne spory, pričom pri riadnom a včasnom postupe súdu by bol využil svoje právo na ochranu svojich oprávnených záujmov v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, sp. zn. 5Exre/174/2018, v ktorom podal návrh na zrušenie nezákonného zápisu zmien o vymazaní žalobcu ako štatutárneho zástupcu žalovaného 2/. Práve toto konanie totižto bolo podľa § 299 CMP (Civilný mimosporový poriadok) prerušené až do času právoplatného skončenia konania pod sp.zn. 18Cb/64/2017. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

11. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili žalovaní podaním z 27.04.2020. Poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove, č.k. 4Cob/39/2016 z 01.02.2017 zotrvali žalovaní na tom, že žalovaný 1/ bol dňa 24.04.2017 spoločníkom a konateľom žalovaného 2/, a teda bol oprávnenou osobou na zvolanie napadnutého valného zhromaždenia. Stotožnili sa s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie v závere, že podmienky zvolania valného zhromaždenia neboli v tomto konaní rozhodujúce, keďže žaloba bola voči žalovanému 1/ zamietnutá z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie ako účastníka konania a vo vzťahu k žalovanému 2/ bola žaloba podaná oneskorene, teda po uplynutí zákonom stanovenej 3-mesačnej prekluzívnej lehoty. Je nepochybné, že žalobca vedel o napadnutých uzneseniach najneskôr v čase vypracovania žaloby, teda dňa 17.07.2017, pričom návrh na pristúpenie tohto účastníka bol podaný žalobcom 26.10.2018, teda po uplynutí 3-mesačnej lehoty. Súhlasil s tým, že predmetné konanie mohlo byť hospodárnejšie vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k zamietnutiu žaloby. K tvrdeniu žalobcu o nepripustení repliky záverečnej reči na záverečnú reč právneho zástupcu žalovaných poukázali žalovaní na výklad k § 182 CSP, v zmysle ktorého na záverečnú reč strany súd repliku protistrany už nepripustí.

12. Žalobca vo svojej odvolacej replike z 10.07.2020 zotrval na svojom odvolaní v celom rozsahu.

13. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

14. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

15. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

16. Súd prvej inštancie v predmetnom spore vykonal potrebné dokazovanie, na základe ktorého dospel k správny skutkovým zisteniam a z týchto vyvodil aj správny právny záver. Odvolací súd sa stotožňuje v celom rozsahu so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovaného 1/ v predmetnom spore.

17. Podľa § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka každý spoločník, konateľ, likvidátor, správca konkurznej podstaty, vyrovnávací správca alebo člen dozornej rady môže podať návrh na súd na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ak je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo so stanovami. Rovnaké právo má aj bývalý spoločník alebo konateľ, ak sa ho uznesenie valného zhromaždenia týka. Toto právo však zanikne, ak ho oprávnená osoba neuplatní do troch mesiacov od

prijatia uznesenia valného zhromaždenia alebo ak valné zhromaždenie nebolo riadne zvolané, odo dňa, keď sa mohla o uznesení dozvedieť.

18. Podľa § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka súd môže na návrh spoločníka určiť neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia, len ak porušenie zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov mohlo obmedziť práva spoločníka, ktorý sa určenia neplatnosti domáha.

19. Vyššie citované ustanovenie jasným a určitým spôsobom stanovuje trojmesačnú prekluzívnu lehotu na podanie návrhu na súd na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ktoré ustanovenie nepripúšťa výklad prezentovaný žalobcom v konaní pred súdom prvej inštancie ako aj v odvolaní. Posledná veta § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka trojmesačnú prekluzívnu lehotu spája s dvoma skutočnosťami, ktoré môžu alternatívne nastať a od ktorej skutočnosti je potrebné túto lehotu počítať. Prvou skutočnosťou je prijatie uznesenia valného zhromaždenia, čo predpokladá, že oprávnená osoba bola prítomná na valnom zhromaždení a o prijatých uzneseniach sa dozvedela bezprostredne v čase konania valného zhromaždenia. Druhou skutočnosťou, od ktorej sa trojmesačná lehota odvíja, je deň, keď sa oprávnená osoba mohla o uznesení prijatom na dotknutom valnom zhromaždení dozvedieť. Gramatický výklad tejto časti ustanovenia nie je možné zúžiť iba na moment následného doručenia zápisnice z valného zhromaždenia oprávnenej osobe, ale takýto moment je viazaný na akúkoľvek skutočnosť svedčiacu o možnosti dozvedieť sa o uzneseniach prijatých na valnom zhromaždení. Za takúto možnosť je nepochybne potrebné považovať podanie žaloby v predmetnom spore, v ktorej žalobe sú opísané skutkové tvrdenia priamo tomuto nasvedčujúce, pričom prílohou žaloby je aj samotná zápisnica z dotknutého valného zhromaždenia.

20. Súd prvej inštancie preto nebol povinný zaoberať sa ďalšími okolnosťami uvádzanými žalobcom, ak prekluzívna lehota na podanie žaloby nebola dodržaná. Akékoľvek vysporiadanie sa s týmito skutočnosťami by bolo bez právneho významu na konečné rozhodnutie súdu o zamietnutí žaloby. V súvislosti s uvedeným vyhodnotil odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako dostatočne odôvodnené.

21. Odvolací súd v závere pripomína, že súd prvej inštancie nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Rovnako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) pripomenul, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (Garcia Ruz c. Španielsku z 21. januára 1999). Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Georiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, II. ÚS 410/06).

22. Pre porovnanie dostatočného odôvodnenia rozhodnutia dáva odvolací súd do pozornosti odvolateľovi postup súdov pri rozhodovaní o nároku, voči ktorému bola vznesená námietka premlčania, či skúmanie naliehavého právneho záujmu (§ 137 písm. c) CSP, predtým § 80 písm. c) O.s.p.), ktorých posúdenie má nepochybne prednosť pred posudzovaním skutkových okolností preukazujúcich dôvodnosť samotného žalovaného nároku.

23. S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, vrátane zodpovedajúceho výroku o trovách konania v súlade s § 387 ods. 1 CSP.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, teda úspešným žalovaným bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi.

25. Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).